

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 543/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti maloletých sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], všetci trvale [REDACTED], zastúpených zákonným zástupcom [REDACTED], a sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], spoločne zastúpených AK PRINC & PARTNERS s.r.o., Štefánikova 26, Trnava, proti postupu a uzneseniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 13P/53/2025 z 21. mája 2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 13CoP/105/2025 z 21. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav

1. Ústavnému súdu bola 5. septembra 2025 doručená sťažnosť sťažovateľov, ktorou namietajú porušenie svojho práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 4 ústavy, práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na rešpektovanie rodinného a súkromného života podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa postupom a uzneseniami okresného a krajského súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovatelia požadujú priznanie finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania.

2. Návrhom z 12. mája 2025 sa sťažovateľ [REDACTED] (otec maloletých sťažovateľov) domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd upravil jeho styk s maloletými sťažovateľmi počas letných prázdnin roku 2025. Styk otca s deťmi je upravený uznesením okresného súdu sp. zn. 16P/46/2022 z 1. augusta 2022 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 26CoP/104/2022 z 31. januára 2023 a v spojení s rodičovskou dohodou. Podľa tohto uznesenia je otec oprávnený stretávať sa s [REDACTED] a [REDACTED] každý páry týždeň od štvrtku od 15.00 h do nedele do 15.00 h a každý nepáry týždeň od stredy od 15.00 h do štvrtka do 15.00 h.

S maloletou ■■■ je otec oprávnený stretávať sa každý párný týždeň od soboty od 10.00 h do nedele do 15.00 h a každý nepárny týždeň od stredy od 15.00 h do štvrtka do 15.00 h. Pred pojednávaním 10. januára 2024 sa ešte rodičia dohodli na rozšírení styku otca s deťmi tak, že deti budú v každom párnom týždni u otca v nedeľu do 18.00 h a v prípade vzájomnej dohody do pondelka do 8.00 h. Tiež sa dohodli, že ■■■ a ■■■ budú v každom nepárnom týždni u otca vo štvrtok od 15.00 h do piatka do 15.00 h, a v prípade dohody rodičov to bude platiť aj vo vzťahu k ■■■. Po vzájomnej dohode a v rámci potreby matky budú deti u otca v piatok do 12.00 h.

3. Na okresnom súde je zároveň pod sp. zn. 30P/36/2022 vedené konanie, predmetom ktorého je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým sťažovateľom do rozvodu manželstva, ako aj konanie vedené pod sp. zn. 20P/29/2023, predmetom ktorého je rozvod manželstva a úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Tieto konania nie sú právoplatne skončené.

4. Podľa otca nemohli maloletí sťažovatelia počas letných prázdnin tráviť s otcom viac ako jednu noc a nemohli vycestovať ani na letnú dovolenku. Styk otca s deťmi je dočasne upravený iba prostredníctvom neodkladného opatrenia, ktorým sa rodičia riadia už tri roky.

5. Okresný súd napadnutým uznesením návrh otca zamietol. Podľa súdu tvrdený a osvedčený skutkový stav neodôvodňuje úpravu pomerov prostredníctvom neodkladného opatrenia. Styk otca s deťmi je upravený, aj keď len dočasne. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je existencia potreby riešiť urgentné a vážne situácie, ktoré neznesú odklad do rozhodnutia vo veci samej. Možné následky toho, že deti nemôžu ísť v lete na dovolenku s otcom, podľa súdu nie sú natoľko vážne a nenapraviteľné, aby vyžadovali zásah súdu.

6. Krajský súd napadnutým uznesením rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Podľa krajského súdu má otec k dispozícii neodkladné opatrenie, ktorým bolo rozhodnuté o úprave jeho styku s maloletými sťažovateľmi. Uvedené podľa súdu poskytuje dostatočný rámec na to, aby mohol naplánovať spoločnú dovolenku, napriek tomu, že nepôjde o dlhšiu dovolenku. Súd tiež poukázal na to, že v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k deťom na čas do rozvodu manželstva už bolo okresným súdom rozhodnuté – 16. septembra 2024. Úprava tohto rozsudku po vykonanom dokazovaní vo veci samej neobsahuje osobitnú úpravu pre letné prázdniny a v zásade zodpovedá aktuálne realizovanému režimu. Dôvodnosť obáv otca z deformácie vzťahu medzi ním a deťmi nebola nijako nepreukázaná.

II.

Argumentácia sťažovateľov

7. Sťažovatelia uvádzajú, že od vydania neodkladného opatrenia ubehli už tri roky, pričom počas tohto obdobia má otec maloletých sťažovateľov odlišne upravený styk, hoci ide o súrodencov. Otec detí nechcel vo svojich návrhoch nič viac ako súvislý čas pre maloletých sťažovateľov počas letných prázdnin. Maloletí sťažovatelia sú ukrátení o čas s druhým rodičom už štvrté letné prázdniny po sebe, čo považujú za zásah do rodinného a súkromného života.

8. Vydané neodkladné opatrenie malo upravovať pomery sťažovateľov len dočasne. Súčasná situácia však už nezodpovedá dočasnosti úpravy, a to tým skôr, že deti sú už o tri roky staršie.

Argumentácia súdov je preto nesprávna a nevydaním neodkladného opatrenia súd odmietol spravodlivosť.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je sťažovateľmi namietané porušenie ich práv postupom a rozhodnutiami okresného a krajského súdu, ktoré zamietli návrh otca maloletých sťažovateľov na vydanie neodkladného opatrenia, ktoré by upravilo styk otca s nimi počas letných prázdnin, keďže aktuálna úprava podľa tri roky starého neodkladného opatrenia sa im nejavila ako dostatočná.

10. Právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť, a preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (IV. ÚS 236/07).

11. Sťažovatelia mali k dispozícii na ochranu označených práv proti napadnutému uzneseniu okresného súdu opravný prostriedok (odvolanie), ktorý aj využili. Príslušným súdom na poskytnutie ochrany proti namietanému porušeniu práv sťažovateľov bol v konaní o opravnom prostriedku krajský súd. Ústavný súd preto konštatuje, že nemá právomoc na prerokovanie ústavnej sťažnosti v časti smerujúcej proti uzneseniu okresného súdu, a preto ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

12. Vo veci sťažovateľov nebolo sporné, že v súčasnosti je styk rodičov s maloletými sťažovateľmi upravený, a to neodkladným opatrením z roku 2022 (pričom sa vychádzalo aj z rodičovskej dohody, pozn.). Toto rozhodnutie nerozlišuje, či sú prázdniny alebo nie, styk maloletých detí s otcom je upravený počas celého roka rovnakým spôsobom. Rozdiel je v úprave styku s maloletou ■■■■, ktorá mala v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení len dva roky, a preto styk s ňou bol upravený užšie oproti súrodencom. Otec nenamieta túto úpravu ako celok, ale tvrdí, že takto realizovaný styk nie je dostatočný počas letných prázdnin, pretože mu neumožňuje vziať deti na dovolenku (resp. aj umožňuje, ale prakticky bez maloletej ■■■■, ak by to malo byť na viac dní).

13. Súdy sťažovateľom na túto ich požiadavku neodpovedali v tom zmysle, že by išlo o požiadavku zjavne nezmyselnú alebo nesprávnu, ale poukázali na to, že inštitút neodkladného opatrenia neslúži na dosiahnutie takej zmeny.

14. Ani ústavný súd netvrdí, že by boli námietky sťažovateľov bez relevancie. Čas prázdnin je pre deti veľmi špecifickým obdobím, pretože sú počas neho „oslobodené“ od školských povinností, čo im umožňuje slobodnejšie a možno aj intenzívnejšie prežívať kontakt s rodičom. Je pochopiteľné, že otec maloletých sťažovateľov má záujem na tom, aby mohol tento čas prežívať s nimi čo najdlhšie a možno čo najviac tak ako iné deti, ktorých rodičia nie sú rozvedení – na dovolenke, na výletoch. Je preto pochopiteľné aj to, že sa mu aktuálna úprava jeho styku s maloletými deťmi javí ako nedostatočná. Podľa názoru ústavného súdu však táto argumentácia nepostačuje na to, aby bolo možné vyhodnotiť napadnuté uznesenie krajského súdu ako zjavne nesprávne či svojvoľné. Treba zdôrazniť, že nejde o situáciu, keď by otec z dôvodu nevydania

neodkladného opatrenia nemohol byť s maloletými sťažovateľmi počas letných prázdnin vôbec. Ide len o pranie otca (a maloletých sťažovateľov), aby sa mohol styk realizovať v širšom rozsahu. V tomto zmysle sa ale odôvodnenie súdov, ktoré poukázalo na naliehavosť situácií, ktoré vyžadujú úpravu neodkladným opatrením, nejaví ako nezmyselné, ale ako ústavne akceptovateľné.

15. Inak povedané, aj keď možno ľudsky porozumieť želaniu otca a maloletých detí, je možné súhlasiť aj so závermi súdov, ktoré odkazujú sťažovateľov na prebiehajúce konania o úprave styku sťažovateľov do času rozvodu aj po rozvode. Vo veci styku do rozvodu rodičov pritom už bolo rozhodnuté prvostupňovým súdom a súd v tomto rozhodnutí súd neupravil styk otca s maloletými sťažovateľmi počas letných prázdnin odlišne, a to napriek tomu, že posudzovaný návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia nie je prvým návrhom (obdobne požadoval zmenu styku počas prázdnin aj v predchádzajúcich rokoch), teda zrejme okresný súd na tieto návrhy reflektoval a ak nie, stále je tu priestor pre odvolací súd, aby požiadavky otca (a maloletých sťažovateľov) zvážil. Aj s ohľadom na túto skutočnosť nie je absurdným ani nelogickým záver súdov, že nejde o takú situáciu, ktorá vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdov. Ako správne uviedol krajský súd, naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti.

16. Námietky sťažovateľov v okolnostiach prípadu nevedli ústavný súd k záveru o ústavnej neudržateľnosti namietaného rozhodnutia. Ústavnú neudržateľnosť totiž neprivedie akékoľvek rozhodnutie, ktoré nie je ideálne a ktoré je možné postupne vylepšovať (III. ÚS 576/2022).

17. Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti v napadnutom uznesení krajského súdu nezistil také pochybenia, aby mohol po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľov vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

18. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu